

1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że Komisja dopuściła się oczywistego naruszenia prawa w ocenie pojęcia selektywnego charakteru i w kwalifikacji rozpatrywanego środka jako pomocy państwa.

— Skarżąca uważa, że Komisja nie udowodniła, iż sporny przepis podatkowy faworyzuje „niektóre przedsiębiorstwa lub produkcję określonych towarów”. Komisja ogranicza się do przyjęcia, iż przepis ten ma selektywny charakter z tego powodu, iż ma zastosowanie tylko do nabycia udziałów w spółkach zagranicznych (w tym konkretnym przypadku w państwach trzecich niebędących członkami UE) a nie w spółkach krajowych. Strona skarżąca uważa, iż rozumowanie to jest błędne i ogólnikowe. Okoliczność, iż stosowanie spornego przepisu, podobnie jak jakiegokolwiek innego przepisu podatkowego, oparte jest na spełnieniu określonych obiektywnych przesłanek, nie czyni selektywnym samo przez się *de iure* lub *de facto* danego środka. Hiszpania przedstawiła dowody wskazujące na to, że jest to przepis ogólny, mający zastosowanie, *de iure* i *de facto*, do wszystkich przedsiębiorstw zobowiązanych z tytułu zapłaty hiszpańskiego podatku od osób prawnych, niezależnie od ich wielkości, charakteru, sektora, do którego należą, oraz ich genezy.

— W drugiej kolejności, *prima facie* odmienne traktowanie ustanowione w art. 12 ust. 5 TRLIS, który w żaden sposób nie ustanawia mającej selektywny charakter korzyści, służy zrównaniu pod względem podatkowym wszystkich transakcji nabycia udziałów, niezależnie od tego, czy są one krajowe, czy zagraniczne. W państwach trzecich występują poważne przeszkody dla dokonywania połączeń uniemożliwiające w praktyce ich przeprowadzanie; z kolei połączenia są możliwe na szczeblu krajowym i przyznano w ich przypadku możliwość amortyzacji finansowej wartości firmy. Artykuł 12 ust. 5 TRLIS skutkuje jedynie rozszerzeniem tej możliwości na nabycie udziałów w spółkach państw trzecich, która to transakcja stanowi najbliższy funkcjonalny — i możliwy — odpowiednik połączeń krajowych i dlatego należy do struktury i logiki hiszpańskiego systemu.

— Komisja niesłusznie stwierdza, że nie istnieją przeszkody dla transakcji łączenia z przedsiębiorstwami państw trzecich i skutkiem tego błędnie ustanawia system referencji konieczny dla wykazania selektywności, nie uwzględniając argumentów neutralności podatkowej. W szczególności błędnie ocenia transakcje przeprowadzone w Stanach Zjednoczonych, Brazylii Meksyku.

— Tytułem żądania ewentualnego należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji przynajmniej w przypadkach przejścia kontroli większościowej przedsiębiorstw państw trzecich, w okolicznościach porównywalnych do połączeń krajowych i w związku z tym do struktury i logiki hiszpańskiego systemu.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa na etapie określenia beneficjenta przepisu.

— tytułem żądania ewentualnego, przy założeniu, że art. 12 ust. 5 zawiera elementy pomocy państwa, *quod non*,

skarżąca podnosi, że, aby ustalić, jakie podmioty są beneficjentami ewentualnej pomocy, Komisja powinna była przeprowadzić wyczerpującą analizę ekonomiczną. Skarżąca twierdzi, że beneficjentami pomocy (w postaci nadmiernej ceny zakupu udziałów) są zbywający udziały, a nie, jak twierdzi Komisja, stosujące ten środek przedsiębiorstwa hiszpańskie.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnej zasady prawa ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do sposobu w jaki ustalony został czasowy zakres zastosowania nakazu odzyskania.

— tytułem żądania ewentualnego i w przypadku uznania, że art. 12 ust. 5 TRLIS stanowi pomoc, Komisja narusza orzecznictwo sądów Unii poprzez czasowe ograniczenie zastosowania zasady uzasadnionych oczekiwań do publikacji decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego (21.12.2007) i w związku z tym nakazując odzyskanie w odniesieniu do tych transakcji, jakie miały miejsce po tej dacie (z wyjątkiem większościowych transakcji nabycia dokonanych w Indiach i w Chinach, w odniesieniu do których rozszerza ochronę uzasadnionych oczekiwań do dnia 21.5.2011 r., będącego dniem publikacji ostatecznej decyzji, uznając, że w tych przypadkach istniały wyraźne przeszkody prawne dla połączeń międzynarodowych).

— skarżąca podnosi, że zgodnie z praktyką Komisji i z orzecznictwem wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego nie przesądza o charakterze środka, co oznacza, że wszczęcie formalnego postępowania wyjaśniającego nie może stanowić *dies ad quem*, lecz dzień ten powinien pokrywać się w każdym razie z dniem publikacji ostatecznej decyzji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

— ponadto ograniczenia materialnoprawne, jakie nałożono w zaskarżonej decyzji na ochronę uzasadnionych oczekiwań przyznana między zastosowaniem decyzji o wszczęciu [postępowania] i decyzji ostatecznej poprzez jej ograniczenie do transakcji większościowych w Chinach i w Indiach są nieuzasadnione. Ta ochrona uzasadnionych oczekiwań powinna obejmować zgodnie z orzecznictwem wszystkie transakcje w jakimkolwiek państwie trzecim.

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2011 r. — Altadis przeciwko Komisji

(Sprawa T-400/11)

(2011/C 282/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Altadis, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, abogados i M. Muñoz de Juan, abogada)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyjęcie i uwzględnienie wniosku o przeprowadzenie dowodu;
- dopuszczenie i uwzględnienie argumentów przemawiających za stwierdzeniem nieważności przedstawionych w niniejszej skardze;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim stwierdza ona, że art. 12 ust. 5 TRLIS [hiszpańskiej ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] zawiera elementy pomocy państwa, wówczas gdy stosowany jest do nabycia udziałów oznaczających nabycie kontroli;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 decyzji w zakresie, w jakim Komisja nakazuje w nim zastosowanie odzyskania pomocy w odniesieniu do transakcji, jakie miały miejsce przed opublikowaniem w Dz.U. UE [Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej] ostatecznej wersji decyzji, której dotyczy niniejsza skarga;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i ewentualnie art. 4 decyzji w zakresie, w jakim odnosi się on do transakcji w Maroku oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C(2010) 9566 z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach.

Zarzuty i główne argumenty są tożsame z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-399/11 Banco de Santander i Santusa Holding przeciwko Komisji.

Odwołanie wniesione w dniu 27 lipca 2011 r. przez Livia Missira Mamachi di Lusignano od wyroku wydanego w dniu 12 maja 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-50/09 Livio Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji

(Sprawa T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo i A. Scalini)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie F-50/09 Livio Missir Mamachi di Lusignano przeciwko Komisji Europejskiej, na mocy którego skarga Livia Missira Mamachi di Lusignano wniesiona na podstawie art. 236 WE i art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników mająca na celu stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 3 lutego 2009 r. oraz zasądzenie od Komisji naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę, które wynikają z zabójstwa Alessandra Missira Mamachi di Lusignano i jego małżonki;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącego i następców prawnych Alessandra Missira Mamachi di Lusignano reprezentowanych przez skarżącego kwoty pieniężnej tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i odszkodowania, również w odniesieniu do krzywdy poniesionej przez ofiarę przed śmiercią;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 3 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie uznał, iż żądanie zadośćuczynienia za krzywdę poniesioną przez wnoszącego odwołanie, przez Alessandra Missira i jego spadkobierców jest niedopuszczalne.

Na poparcie tego zarzutu wnoszący odwołanie podnosi po pierwsze, że Sąd do spraw Służby Publicznej zastosował w sposób nielogiczny, błędny i dyskryminujący tzw. regułę zgodności, która wymaga by przedmiot i podstawa zażalenia wniesionego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego i skargi wniesionej na podstawie art. 91 regulaminu pracowniczego były identyczne, ale taka identyczność nie jest wymagana w odniesieniu do wniosku na podstawie art. 90 ust. 1 wspomnianego regulaminu i zażalenia na podstawie art. 90 ust. 2 tego regulaminu. Po drugie, wnoszący odwołanie utrzymuje, iż dokonana przez Sąd do spraw Służby Publicznej wykładnia reguły zgodności skutkuje ograniczeniem korzystania z prawa podstawowego do skutecznej ochrony sądowej zagwarantowanego m.in. w art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

- 2) Zarzut drugi, zgodnie z którym Sąd do spraw Służby Publicznej niesłusznie uznał, że Komisja jest odpowiedzialna za wyrządzone szkody jedynie w 40 %.

Na poparcie tego zarzutu wnoszący odwołanie utrzymuje, iż Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnej oceny stosunku między bezprawnym zachowaniem Komisji i ewentualnymi skutkami jej zaniechania, ponieważ szkoda wyrządzona urzędnikowi była bezpośrednim i przewidywalnym skutkiem zachowania instytucji. Ponadto, wnoszący odwołanie utrzymuje, że chociaż szkoda wynikła z różnych powodów, które wystąpiły w tym samym czasie należy uznać, iż Komisja jest zobowiązana solidarnie wraz z zabójcą do jej naprawienia. W efekcie, żądanie naprawienia szkody przez Komisję, które przedstawił wnoszący odwołanie powinno zostać uwzględnione w 100 %.